

Hermed indstilles Berlingskes Poul Høi, Simon Kruse og Emil Rottbøll for deres enestående dækning af krigen i Ukraine

Ruslands krig mod Ukraine er den største, mest krævende og epokegørende journalistiske historie i en generation. Mange har dækket krigen godt, men Berlingskes korrespondenter er i absolut særklasse.

Poul Høi, Simon Kruse og Emil Rottbøll er hver især fremragende. Tilsammen har de løftet krigsdækningen til et fagligt og fortælle-mæssigt niveau, hvor ingen andre har været.

POUL HØI er i forvejen en ener i vores branche, der dagligt brillerer i journalistisk storytelling. Da russerne angreb, viste han en ny side af sin suverænitet: Poul er uddannet militærhistoriker og har fra krigens begyndelse dækket krigen med historikerens overblik og journalistens ihærdighed. Poul har pløjet bunker af militærblogs igennem, han har målrettet søgt på russiske sociale medier, og han har afdækket dusinvis af historier, som ingen andre så. Han var den første danske journalist, der forstod og analyserede russernes militære svaghed, og han har bedre end nogen anden beskrevet den russiske løgn om egen storhed.

Poul har fortalt historier om menneskeskæbner, altid med blikket rettet mod den store morale. Han har været nede i detaljen, oppe på den store klinge og tilbage i krigshistorien. Poul har set om hjørner og konsekvent været foran krigens udvikling. Hans artikler om svimlende, men uduelige invasionsplaner, om krigens voldtægtsmænd, om nemesis, gru og håb er i en liga for sig. Poul kan det hele, men han kan først og fremmest forstå og favne selve krigens væsen i sine fremragende fortællinger. Han viser hver eneste dag, at han til fulde fortjener den plads i mediehistorien, han allerede har. Bedst som vi troede, han ikke kunne blive bedre, kom krigen, og journalisten og fænomenet Poul Høi skrev sig endnu større.

Da de første bomber faldt over Kyiv, var **SIMON KRUSE** der. Da Butja blev befriet og massakren satte nye standarder for grusomhed, var Simon der også - endda som den første danske journalist. Men det særlige ved Simon er, at han faktisk altid har været der. Siden han som ung journalist flyttede til Moskva, udstyret med en løs freelancekontrakt, har han skrevet eminent om Rusland, Ukraine og Kaukasus, drevet af en dybfølt interesse, han i årevis var alene om.

Mens flokkevis af danske journalister de seneste måneder er rejst til Ukraine for første gang, har Simon blot bygget videre på sin overlegne viden om et land, hvis sprog og sjæl han kender. Simon er ubetinget en af Danmarks dygtigste udlandsjournalister, men under krigen har han sat nye standarder. Simon var i Mariupol lige før russerne ankom, han var i Butja, da de gravede ligene op af haverne, han var i Mykolajiv, da raketterne faldt. Hans reportager er skrevet med den nerve, der kun opstår i mødet mellem stærke følelser, dyb indsigt og et enormt talent.

Simons reportager, interviews og analyser emmer af en særlig kvalitet, og han har som ingen anden skrevet sit dybe bagkatalog af viden ind i nutidens vanvid. Ingen læser en Kruse-artikel uden at blive klogere.

Da Vladimir Putin besluttede, at journalister skulle fængsles for at bruge ordet "krig", var hensigten at få journalister som **EMIL ROTTBØLL** til at holde sig væk. Men trods risikoen insisterede Emil på fortsat at rejse ind i Rusland og dække landets hastige forandring i retning af diktatur, til sidst som den eneste danske journalist. Under sin seneste reportage rejse mærkede han, hvor farligt det er at være journalist bag Putins jerntæppe: I Jekatarinburg blev han forfulgt af Putin-tro gangstere og måtte flygte fra sit hotel. Han undslap kun med nød og næppe et overfald, men det er meget sigende, at Emil bagefter insisterede på at blive i Rusland. Rystet af begivenhederne, men med en historie at fortælle.

Emils journalistik er drevet af et stort mod og en stædig insisteren på det svære. Han har med sine rejser ind på Putins territorium ydet et sublimt bidrag til afdækningen af den russiske hverdag under sanktionerne, og han har fortalt de historier, man kun kan fortælle med tilstedeværelse og sansninger. Hans reportager har givet danskerne adgang til et lukket, forandret Rusland, og Emil har bedre end nogen anden forklaret, hvorfor russernes oprør udebliver. Emil har også afsløret, hvordan danske ECCO ikke alene sælger sko i Rusland, men opruster deres marked i landet, der er aggressor i en krig i Europa.

Poul Høi, Simon Kruse og Emil Rottbøll er tilsammen en omvandrede hyldest til fagjournalistikken, når den er bedst og vigtigst. Tilsammen har de leveret - og leverer stadig - en dækning af krigen i Ukraine, der er et dagligt overflødigshorn af originalitet, viden, tilstedeværelse og ambition. Sammen med dem er vi midt i historien. Både den, der gik forud, og den, der dagligt udspiller sig foran vores måbende øjne.

Derfor mener vi, at international korrespondent Poul Høi, sikkerhedspolitisk korrespondent Simon Kruse og Ruslandskorrespondent Emil Rottbøll har fortjent Cavlingprisen.

Med venlig hilsen,

Birgitte Borup, udlandsredaktør
Kristian Pedersen, souschef på udlandsredaktionen
Michael Alsen, journalistisk chef
Peter Burhøi, nyhedschef
Mette Østergaard, chefredaktør
Tom Jensen, ansv. chefredaktør
(alle Berlingske)